Η ζωή ξεκινάει με το ξυπνητήρι και χωρίζεται σε 24 μικρές ώρες που πρέπει να χωρέσουν τα πάντα, εκτός από τις επιθυμίες μας. Η ζωή χωρίζεται στα 24 από διαρκή κουδουνίσματα. Με κάθε κουδούνισμα (σκέψου πως είναι ο πυροβολισμός πριν από την κούρσα), το μυαλό και το σώμα τρέχουν για να μαζέψουν «εφόδια». Μαθηματικά, Φυσική και Αρχαία, Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά και Πιάνο. Αυτά και άλλα τόσα, που θα μας επιτρέψουν, όπως λένε, να «βγούμε στη ζωή με αξιοπρέπεια».

Γι' αυτή τη μαλακισμένη «αξιοπρέπεια» πρέπει να είμαστε, λέει, ανταγωνιστικοί και ανταγωνιστικές, γιατί βλέπεις ο «ανταγωνισμός είναι τεράστιος», και όλο και κάποιος θα βρεθεί να μας φάει τη θέση.

(του απουσιολόγου/του φοιτητή της καλύτερης σχολής/ του διευθυντικού στελέχους της καλύτερης εταιρείας) Οπότε, «πρέπει να καταβάλουμε εντατικές προσπάθειες», όσο πιο εντατικές γίνεται, όσο πιο εντατικές μπορούμε να φανταστούμε. Αν είναι δυνατόν, δηλαδή, να καταφέρουμε να χωρίσουμε τη ζωή σε ακόμα μικρότερες ώρες, που θα χωρίζονται μεταξύ τους από ακόμα περισσότερα κουδουνίσματα, να κουδουνίζουμε όλη μέρα και να μην ακούγεται τίποτα άλλο από κουδούνια. Και, βασικά, ανάμεσα στα κουδουνίσματα, να προλαβαίνουμε να πατήσουμε όλους τους άλλους στο λαιμό, να τους πάρουμε το βαθμό από την τσέπη, τη μπουκιά από το στόμα, ό,τι μπορούμε τελοσπάντων να κάνουμε με την «αξιοπρέπεια» που μας χαρίζουν τα εφόδιά μας. Από την πολλή «αξιοπρέπεια» να μεταμορφωθούμε σε μικρούς κανίβαλους, γιατί, λέει, άμα δεν το κάνουμε εμείς θα το κάνει κάποιος άλλος και να μην έχουμε αυταπάτες. Εν τω μεταξύ, εμείς θα έχουμε χάσει όλη μας τη ζωή, αλλά τι είναι αυτό μπροστά σε τόση «αξιοπρέπεια»; Επίσης, θα έχουμε χάσει και όλους μας τους φίλους, αλλά θα έχουμε την εκτίμηση του καθηγητή/αφεντικού/Κράτους, τόσο «αξιοπρεπείς» μαλάκες που θα έχουμε γίνει. Και θα ανοίξουν οι πύλες του Παραδείσου (μόνο για 'μας τους αξιοπρεπείς): θα δουλεύουμε 12 ώρες για 700 ευρώ, θα ρουφιανεύουμε το συνάδελφό μας που δεν είναι αρκετά «αξιοπρεπής» (δηλαδή δεν βγάζει αρκετά φράγκα για το αφεντικό του), θα κοιτάμε να τη βολέψουμε και δεν πα να καίγεται ο κόσμος γύρω μας.

Γενικά, η ζωή που όλοι και όλες ονειρευτήκαμε.

Τώρα που το σκέφτομαι, τόση «αξιοπρέπεια» δεν την αντέχω. Προτιμώ τη δικιά μου την αξιοπρέπεια, που, όπως το βλέπω, σημαίνει να μπορείς να κοιτάς τους γύρω σου στα μάτια, χωρίς να τους παίρνεις μέτρα για την κάσα.

Κι άμα είναι να δουλέψω εντατικά για κάτι, χίλιες φορές να προσπαθήσω μαζί με τους άλλους να πάρουμε τη ζωή μας πίσω!

Στέκι Αντίφωνοια
Αριστοβούλου και Πυλάδου, Κάτω Πετράλωνα
stekiantipnoia.squat.gr

Τεύχος #1 - Οκτώβρης 2010

ΚΟΠΑΝΑ

Έντυπη αντιεξουσιαστική παρέμβαση στα σχολεία του Κουκακίου, των Πετραλώνων και του Θησείου

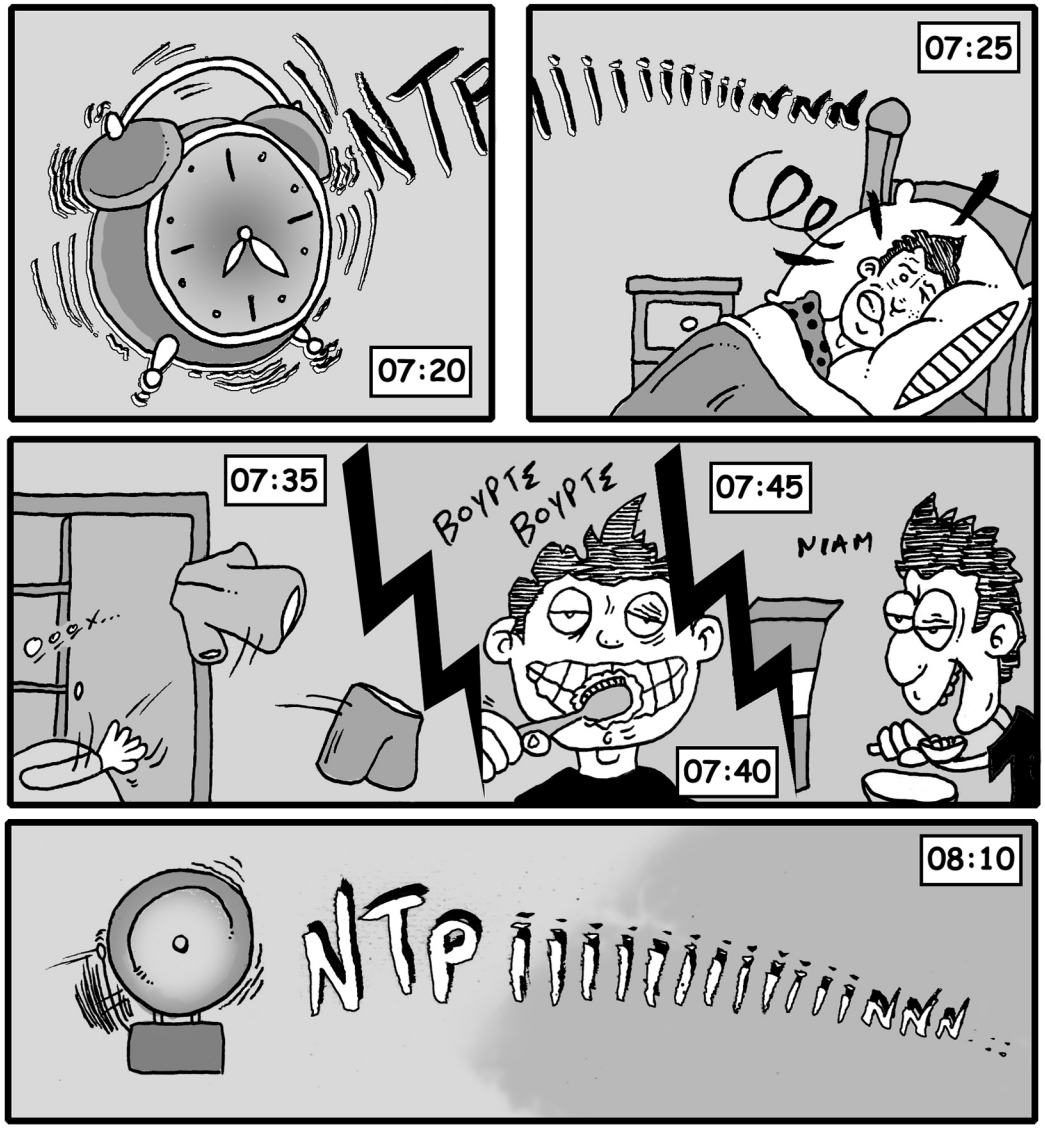

08:35
ΜΠΛΑ ΜΠΛΑ..
09:05
ΚΙΟΛΑΣ;
ΝΤΡΙΙΙ